

درد شناخت ریشه‌های

از : داریوش بیرنیا

جای خوشوقتی است که در زمان پیشافت ، بررسی مشکلات و شناخت ریشه‌های درد در کشور ما بطریق صحیح و از راه شنودها و تطبیق آن با اصول و تئوریهای علمی مرسوم گردیده است . اعتقاد راسخ مایه آنستکه با هر نشت و گفتگویی که فرم خاص کار علمی در آن رعایت شود بی شک گرهی از معضلی گشوده خواهد شد .

در گفتگوی علمی که معلمان کشور بفرم سینیار داشتند مسائل پراکنده‌ای مطرح بود و برخلاف گفتشته‌ها گفتگو از « من » وبا طرف و دسته‌ای مطرح نبود ، بلکه همگان در فکر آن بودند که با باز گوکردن دردی « ریشه ها » شناخته شود ، سخنرانی گفت : « در حالت کلی ما از لحاظ مطالعه وجود و جستجو و شناخت ارزش تفکر در پیشافت علمی در قالب مطبوعات یعنی روزنامه ، مجله و کتاب در ضعف کلی بسیار میبریم و باهمه گفتشته‌های افخارآمیز ادبی و فلسفی مجلات وزین و پرمایه ما هر گز نتوانسته‌اند از عرصه ده هزار فراتر روند ». .

ما قبل از تشکیل سینیار تربیت معلم در سینیار کمیسیون ملی یونسکو این مثله را مطرح کردیم که کمود مواد خواندنی برای حوانان قسمت مهمی از مشکلات مارا تشکیل میدهند و نماینده انجمن ملی اولیاء مردمیان نظر کمیسیون را باین نکته معطوف نمود که سوای تهیه مواد خواندنی برای نوجوانان و حوانان و مردمیان کشور باید بطریز جدی در فکر اولیاء حوانان نیز بود ، در قالب و فرم‌های مختلف برای گروههای اجتماعی غیر مشکل ایران مواد خواندنی کامل و جامع تهیه نمود . برای پدر روتاستنشین که بهمت خواهران و برادران سپاهی خود سواد آموخته است باید در فرمی بسیار ساده بقیه در صفحه ۵۵

شناخت ریشه‌های درد

بقیه از صفحه ۳

و بی‌آلایش و با توجه به دانسته‌های او و خاصیت زود پذیری اش مواد خواندنی تهیه نمود . همینطور است برای کارگران نوسواد شهرهایی که در حال صنعتی شدن هستند وبالمره برای پدران و مادران مددودی که به سبب داشتن تحصیلاب دانشگاهی در فرمی دیگر بخدمت مشغولند گرچه اعضاء سمینار کمیسیون ملی یونسکو اهم وقت خود را صرف حمله به مجالات موجود نمودند و هرگز راه حلی نشان ندادند و باین ترتیب اصل فکر تهیه مواد خواندنی هم مورد توجه مخصوص آنطوریکه باید قرار نگرفت .

ما میدانیم که انتشار فکر در زمان ما بواسیله مختلفی مجهر است و در ایران و بسیاری از کشورهای خاورمیانه بهسب حرمتی که مردم به «کلمه نوشته شده» میگذارند، مجله و روزنامه و کتاب میتواند موجب و سیله اصلی اشاعه فکر باشد . محققین جوان ما این درد را شناخته و بازگو کرده‌اند که در کشور ما عادت به مطالعه بمروز ایام از میان رفاقت است و متأسفانه در نظام آموزشی ما نوجوان بمطالعه و در نتیجه بتفکر صحیح و دقیق عادت نمیکند و همگی ما مطلع هستیم که تیراژ کتاب ، مجله و روزنامه در کشور ما بسیار اندک و قلیل است و اگر تعریف و توصیه بجا و صحیح یونسکو را بخواهیم درمورد ایران تطبیق دهیم باید مجموع تیراژ روزنامه‌های یومیه در کنار فعالیت دیگر وسائل ارتباطی جمعی حداقل از رقمی نزدیک به د و میلیون و نیم نسخه در روز شروع شود . البته با محتوائی عمومی تر ، جامع تر و غنی تر از آنچه که وجود دارد . مجموع تیراژ روزنامه‌های یومیه در ایران طبق گزارش یونسکو از $\frac{1}{4}$ حداقل فرضی یونسکو نیز کمتر است و عجیب قرآنکه با تغییر فرم و شکل نیز صاحبان مطبوعات نتوانسته‌اند در مردم باسواند ذوق و رغبت لازم را بوجود آورند . بهمین سبب است که تنبیه افکار و انتقال و نشر فکر در ایران بکندی و خیلی کمتر از حد ضرورت انجام میگیرد . رفاه اجتماعی که ما در پی آن هستیم و از هر جهت بارهبری صحیح و مدیریت عالی و بی‌نقص به موقوفیت‌های چشمگیری نائل شده‌ایم . در این قسمت دچار نقص است نقصی که فقط میتواند بوسیله بخش خصوصی مرتفع گردد اگر باز هم از دستگاه‌های انتظار کمک و رهبری داشته باشیم تمام اصول علمی را که با آن اعتقاد داریم زیر پا گذاشته‌ایم .

توصیه ما این است که در راه شناخت ریشه‌های درد ، مطالعات و بررسی‌های جمعی و گروهی باید از مرز «نمونه‌ای» فعلی خارج شود و با توجه به اصول و مبانی دقیق علمی مسائل حل و فصل گردد امیدما برآنستکه افرادی که در این دوران پیشرفت افتخارات خدمتگزاری تضییشان گردیده دوراز احساسهای فردی و جنبالهای زودگذر با کمک و مشورت کارشناسان و صاحب‌نظران راه حل‌های جامع و علمی پیشنهاد نموده و پس از گذشت دوره آزمایشی که وجود آن کاملا ضروری بنظر می‌رسد طرح جامع را در سطح مملکت بمحله اجرا در آورند . ●